

นโยบายและแนวปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน
Policy and Guideline for Child Protection and Safeguarding

โรงเรียน/สถานศึกษาสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี

โดย

ฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี

ผ่านทาง

หน่วยงานอภิบาลและประกาศข่าวดีในโรงเรียน

(ปรับ ณ วันที่ 9 มกราคม 2564)

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ เป็นการรวบรวมแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองเด็กหรือผู้เยาว์ ทั้งที่เป็นข้อกฎหมาย แนวปฏิบัติ และหลักคำสอนทางคริสต์ศาสนา เรียบเรียงเป็น “นโยบายและแนวปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน” สำหรับการปรับใช้ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน/สถานศึกษาสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี ซึ่งจะเริ่มดำเนินการเป็นทางการในปีการศึกษา 2564 นี้

กราบขอบพระคุณพระคุณเจ้า ยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี สำหรับแนวคิดให้จัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้น ขอขอบคุณ คุณพ่อ สุรินทร์ จารยอุปการะ หัวหน้าฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี และทีมผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดฯ ทุกท่านที่ช่วยแนะนำให้เอกสารฉบับนี้เป็นประโยชน์สำหรับการปฏิบัติของแต่ละโรงเรียนได้มากที่สุด ขอขอบคุณ คุณพ่อชิตชนนท์ แสงประดับ คุณพ่อไพศาล ยอแซฟ คุณพ่อชิตพล แซ่โล้ว และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของสังฆมณฑลราชบุรี ที่ช่วยขัดเกลาเติมแต่งให้เอกสารนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง รวมถึงครู บุคลากร และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน เพื่อช่วยกันดูแลอภิบาลและปกป้องคุ้มครองนักเรียนให้มีความรู้ คู่คุณธรรม และมีความปลอดภัยให้สถานศึกษาสังกัดสังฆมณฑลราชบุรีตลอดไป

บาทหลวง สมเกียรติ จูรอด

ประธานหน่วยงานอภิบาลและประกาศข่าวดีในโรงเรียน

ฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี

ผู้จัดทำ

สารบัญ

หน้า

• ประกาศนโยบายมาตรฐานในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี	
• จุดยืนและเจตจำนงของสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย	1
• จุดยืนและเจตจำนงจากคำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส	1
• คำจำกัดความ และขอบเขตของความหมาย	
- นักเรียน	2
- สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี	2
- บุคลากรในสถานศึกษา	2
- คณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา	3
- คณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี	3
• ข้อกำหนดในการปฏิบัติของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียนด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ	5
- แนวทางการปฏิบัติทั่วไป	5
- การปฏิบัติด้านความปลอดภัย	5
- พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	6
- การสัมผัสทางกายภาพ (กรณีจำเป็น)	6
- การปฏิบัติผ่านสื่อออนไลน์	6
• การล่วงละเมิดเด็ก	7
- ประเภทและความหมายของการล่วงละเมิดเด็ก	7
1. การล่วงละเมิดทางร่างกาย	7
2. การล่วงละเมิดทางจิตใจ	8
3. การล่วงละเมิดทางเพศ	8
4. การปล่อยปละละเลย	9
- การล่วงละเมิดระหว่างนักเรียนด้วยกัน	9
- ขั้นตอนในการแจ้งเหตุสงสัยและดำเนินการเมื่อมีการล่วงละเมิดต่อนักเรียน	10
ขั้นตอนที่ 1 : การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
ขั้นตอนที่ 2 : การพิจารณาและตัดสินใจในการดำเนินการ	11
ขั้นตอนที่ 3 : การสนับสนุนและช่วยเหลือต่อเนื่อง	11
• ภาคผนวก – กฎหมายที่บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองผู้หญิง ผู้เยาว์ เด็ก และผู้เสียหายจากการล่วงละเมิดทางเพศ	12
• (ตัวอย่าง) คำสัญญาของบุคลากรโรงเรียนในการปฏิบัติต่อนักเรียน	17
• เอกสารอ้างอิง	18

Bishop's House

31/2-4 Sombuonkul Road
Ratchaburi 70000, Thailand
Tel. 0-3231-4728, 0-3232-5458
Fax. 0-3232-3184

สำนักประมุขมิสซังคาทอลิก เขตราชบุรี
31/2-4 ถ.สมบุญกุล อ.เมือง
จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 0-3231-4728, 0-3232-5458
โทรสาร 0-3232-3184

ที่ สร. 001/2021

ประกาศสังฆมณฑลราชบุรี เรื่อง นโยบายมาตรฐานในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี

เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี เป็นสนามและฐานของการประกาศข่าวดีและพื้นที่ปลอดภัย เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสความรัก ความเมตตาของพระเจ้า ผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทุกคนบนพื้นฐานของความเคารพในศักดิ์ศรีและความเสมอภาค ให้บรรดานักเรียนได้รับการพัฒนาเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ สามารถค้นพบกระแสเรียกที่พระเจ้าประทานให้พวกเขาแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันว่านักเรียนทุกคนจะได้รับการปกป้องและคุ้มครองสิทธิความเป็นมนุษย์ของตน สังฆมณฑลราชบุรีจึงประกาศนโยบายมาตรฐานเพื่อการปกป้องคุ้มครองนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี ดังต่อไปนี้

1. การปกป้องและคุ้มครองนักเรียน เป็นมาตรการที่สถานศึกษาในสังกัดฯ ต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกคนเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เปี่ยมด้วยความรักและเอื้ออาทร ได้รับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกมิติเต็มตามศักยภาพของเขา ที่สำคัญคือ นักเรียนได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการล่วงละเมิดใด ๆ บุคลากรทุกคนจึงต้องตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบนี้ ทั้งทางด้านวิชาชีพและทางจรรยาบรรณ และร่วมในวิถีปฏิบัติอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

2. การเฝ้าระวัง ปกป้อง และคุ้มครองนักเรียน ถือเป็นสิทธิความเป็นมนุษย์ที่ได้รับการรับรอง ตามข้อความเชื่อคาทอลิก ข้อเรียกร้องของพระศาสนจักร กฎบัตรของสหประชาชาติ และกฎหมายบ้านเมือง เพื่อให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดใด ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และทางเพศ รวมถึงปลอดภัยจากการถูกล่อลวงปล้นสะดม

3. มอบหมายให้ฝ่ายอบรมศึกษาฯ กำหนดและอธิบายประเภทและความหมายเชิงพฤติกรรมของการล่วงละเมิดด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติให้กับบุคลากรของแต่ละสถานศึกษาในสังกัดฯ เพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้ จะได้สามารถดูแล สังเกต เฝ้าระวัง และแจ้งเหตุสงสัยหากเกิดการล่วงละเมิดนักเรียนได้อย่างถูกต้องและทันเวลาที่

4. มอบหมายให้ฝ่ายอบรมศึกษาฯ กำหนดแนวทางปฏิบัติของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน ทั้งด้านความปลอดภัย แนวปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศ การสัมผัสทางกายภาพ รวมถึงผ่านสื่อออนไลน์ บุคลากรในสถานศึกษาต้องตระหนักอยู่ตลอดเวลา ทุกคนต้องใช้ดุลยพินิจด้วยจรรยาบรรณทางวิชาชีพอันเป็นการส่งเสริมศักดิ์ศรีของทุกคนอยู่เสมอ

5. มอบหมายให้ฝ่ายอบรมศึกษาฯ กำหนดและบังคับใช้แนวทางการปฏิบัติเพื่อปกป้องคุ้มครองนักเรียน โดยเริ่มตั้งแต่การสรรหาและรับบุคลากรเข้ามาทำงานในสถานศึกษา รวมทั้งตรวจสอบ ประเมินบุคลากร และจัดให้บุคคลเหล่านั้นลงนามคำรับรองคำสัญญาในการปฏิบัติต่อนักเรียนก่อนเข้าร่วมงานกับสถานศึกษาในสังกัดฯ ด้วย

6. มอบหมายให้ฝ่ายอบรมศึกษาฯ กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในกรณีมีเหตุสงสัยว่ามีการล่วงละเมิดนักเรียน เพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน แจ้งเหตุ รายงาน และตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมถึงข้อปฏิบัติหากมีการล่วงละเมิดเกิดขึ้น เพื่อการดูแลนักเรียนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ โดยหารือร่วมกับผู้ปกครอง ปรีक्षाผู้เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงาน

31/2-4 Somboonkul Road
Ratchaburi 70000, Thailand
Tel. 0-3231-4728, 0-3232-5458
Fax. 0-3232-3184

สำนักประมุขมิสซังคาทอลิก เขตราชบุรี
31/2-4 ถ.สมบูรณ์กุล อ.เมือง
จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 0-3231-4728, 0-3232-5458
โทรสาร 0-3232-3184

ภายนอกในกรณีจำเป็น สิ่งเหล่านี้ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว รอบคอบ เป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องต้องเก็บรักษาเป็นความลับโดยเคร่งครัด และจะเปิดเผยเฉพาะแก่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในกรณีจำเป็นเท่านั้น หากการล่วงละเมิดเด็กเกี่ยวข้องกับบุคลากรของสถานศึกษา ต้องดำเนินการตามนโยบายหลักจริยธรรม และข้อบังคับทางวินัยของสถานศึกษาโดยเคร่งครัด

7. มอบหมายให้แต่ละสถานศึกษาในสังกัดฯ แต่งตั้งคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษาให้เป็นหน่วยงานหลัก มีภาระหน้าที่กำกับ ติดตาม และดำเนินการปกป้องคุ้มครองนักเรียนให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน คณะกรรมการนี้ขึ้นตรงและรายงานต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา อีกทั้งขอคำปรึกษา การสนับสนุนช่วยเหลือในกรณีจำเป็นจากคณะกรรมการปกป้องและคุ้มครองนักเรียนของฝ่ายอบรมศึกษาฯ และของสังฆมณฑลฯ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องจะดำเนินการพิจารณา สรรหา และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดดังกล่าวขึ้นต่อไป

8. มอบหมายให้ผู้อำนวยการของแต่ละสถานศึกษาในสังกัดฯ มีหน้าที่รายงานการดำเนินงานในการปกป้องและคุ้มครองนักเรียน ต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นวาระประจำปี และคณะกรรมการบริหารโรงเรียนต้องทบทวนและปรับปรุงให้ทันสมัยซึ่งนโยบายในการปกป้องคุ้มครองของนักเรียนอย่างน้อยในทุก 3 ปีการศึกษา

นโยบายนี้ ผ่านความเห็นชอบและอนุมัติจากกรรมการอำนวยการฝ่ายอบรมศึกษาสังคมมณฑลราชบุรี และได้รับการรับรองจากข้าพเจ้าในฐานะประมุขสังคมมณฑลราชบุรี โดยเริ่มบังคับใช้ วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2021

ประกาศ ณ วันเสาร์ที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2021

โอกาสวันเด็กแห่งชาติ ปี 2021

7.2.2. செயல் முறை

(พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ)

ประชุมสังฆมณฑลราชบุรี

[Handwritten signature]

(บาทหลวงอันตน สุรชาติ แก้วเสนีย์)

แชลเชลเลอร์

นโยบายและแนวปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน
Policy and Guideline for Child Protection and Safeguarding
สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี

จุดยืนและเจตจำนงของพระศาสนจักรคาทอลิกในการปกป้องคุ้มครองเด็ก/ผู้เยาว์

สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ประกาศเจตจำนง เรื่อง การปกป้องคุ้มครองนักเรียน เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2562 ลงนามโดย บาทหลวงเดชา อาภรณ์รัตน์ เลขาธิการสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย นำเสนอ บรรทัดฐานให้แก่แต่ละสถานศึกษาคาทอลิก ศึกษาและกำหนดนโยบายปฏิบัติ เพื่อการส่งเสริมศักดิ์ศรี ปกป้องสิทธิที่พึง มี และป้องกันการล่วงละเมิดต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในสถานศึกษา สรุปความดังนี้

1. โรงเรียนคาทอลิกทุกแห่ง กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร ตรงตามจิตตารมณ์ พระวรสาร ข้อเรียกร้องของพระศาสนจักร ปณิธานและกฎบัตรสหประชาชาติ กฎหมายบ้านเมือง และจรรยาบรรณ วิชาชีพตามกำหนดของคุรุสภา
2. คณะครู บุคลากร ผู้ปกครอง และทุกคนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ทำความเข้าใจและร่วมมือตาม นโยบายและแนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้น
3. สถานศึกษากำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้สมัครเข้าร่วมงานใหม่ทุกคนรับทราบในการปฏิบัติตาม
4. สถานศึกษากำหนดมาตรการและบุคลากรผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน ในการเฝ้าระวัง รับเรื่องราวร้องทุกข์ แก้ไขและเยียวยา บนพื้นฐานของการเคารพสิทธิ และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย โดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงกล่าวปราศรัยเพื่อปิดประชุมซัมมิตที่กรุงโรม เรื่อง การปกป้องคุ้มครอง เด็ก/ผู้เยาว์ เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2562 สรุปความได้ว่า

- พบรายงานข้อมูลว่าผู้ที่กระทำการล่วงละเมิด ใช้ความรุนแรงต่อร่างกาย เพศ หรืออารมณ์ต่อเด็ก/ ผู้เยาว์ ส่วนใหญ่มักเป็นคนใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็น พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง ญาติ สามี ผู้ฝึกสอนกีฬา ครูบาอาจารย์ และสิ่งที่ น่าเศร้าใจที่สุด คือ เกิดขึ้นในเขตวัดคาทอลิกด้วย (ข้อ 5-7)
- การพัฒนาเว็บไซต์ สื่อลามก และสื่อลามกอลวน มีส่วนกระตุ้นให้เกิดคดีการล่วงละเมิดและการใช้ความ รุนแรงต่อผู้เยาว์มากขึ้น โดยเฉพาะเช็กส์ทัวร์ ที่ผู้เดินทางจากทั่วโลกเพื่อไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้เยาว์ (ข้อ 8-9)
- นำอัปยศอดสูยิ่งกว่าเมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในพระศาสนจักร ผู้ถวายตนที่ได้รับเลือกสรรโดยพระเจ้าให้นำ วิญญาณสู่ความรอด กลับมายอมจำนนต่อความอ่อนแอของตน หรือความป่วยทางจิตแล้วกลายเป็นเครื่องมือของ ซาตานในการล่วงละเมิดนั้น (ข้อ 10)
- พระศาสนจักรจะต้องต่อสู้กับความชั่วนี้ ซึ่งมุ่งโจมตีหัวใจแห่งพันธกิจในการประกาศพระวรสารแก่คน ตัวเล็ก ๆ (ที่ระทมทุกข์ต่อเสียงร้องไห้อยู่ในความเงียบ) และปกป้องคุ้มครองพวกเขาจากพวกสุนัขป่า (ข้อ 15) โดยการ
 - ฟัง เฝ้าระวัง ป้องกัน และดูแลผู้เยาว์ที่ถูกล่วงละเมิด ถูกเอารัดเอาเปรียบ และถูกทอดทิ้ง (ข้อ 13)
 - ทำทุกวิถีทางเพื่อความยุติธรรม เดินไปสู่เส้นทางแห่งการชำระล้าง เยียวยา และฟื้นฟูผู้ถูกล่วงละเมิด
 - ปรับปรุงมาตรการในการคัดเลือกและระบบการอบรมผู้สมัครใจเป็นพระสงฆ์และนักบวช เพื่อไม่ตก เป็นทาสของโลกดิจิทัล และการใช้อุปกรณ์สื่อสารที่ล่วงละเมิดต่อผู้บริสุทธิ์

- พระสังฆราชท้องถิ่นต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่ปกปิด รับฟังและเยียวยาผู้รับผลกระทบ และร่วมกันแก้ไขฟื้นฟูปัญหาเหล่านี้ ในทุกสถาบันและทุกมิติแห่งกิจกรรมของพระศาสนาจักร
- การแก้ไขที่ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การมุ่งมั่นที่จะกลับใจ ทั้งส่วนตัวและร่วมกัน ความสุภาพ ถ่อมตนที่จะเรียนรู้ รับฟัง ปกป้องคุ้มครองผู้ที่มีความอ่อนแอมากที่สุด (ข้อ 16)

คำจำกัดความ และขอบเขตของความหมาย

• คำว่า “นักเรียน” หมายถึง เด็ก/ผู้เยาว์ หรือนักศึกษา ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งกำลังรับการศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี (เทียบ พรบ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546, มาตรา 4)

• คำว่า “สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี” หมายถึง โรงเรียน หรือสถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษา จำนวน 15 แห่ง ที่ดำเนินการจัดการศึกษาอยู่ในเขตสังฆมณฑลราชบุรี อันประกอบด้วย

- (1) โรงเรียนดรุณาราชบุรี
- (2) โรงเรียนดรุณาราชบุรีวิเทศศึกษา
- (3) โรงเรียนดรุณานุเคราะห์
- (4) โรงเรียนดรุณานุกุล
- (5) โรงเรียนดรุณากาญจนบุรี
- (6) โรงเรียนเรืองวิทย์พระหฤทัย
- (7) โรงเรียนดำเนินวิทยา
- (8) โรงเรียนวันทามารีอา ราชบุรี
- (9) โรงเรียนเทพินทร์พิทยา
- (10) โรงเรียนธีรศาสตร์
- (11) โรงเรียนเทพวิทยา
- (12) โรงเรียนวีรศิลป์
- (13) โรงเรียนอนุชนศึกษา
- (14) วิทยาลัยอาชีวศึกษาดรุณาราชบุรี
- (15) วิทยาลัยเทคโนโลยีดรุณาโปลีเทคนิค

หมายเหตุ - สถานศึกษาสังกัดฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี ไม่รวมถึงอีก 3 สถานศึกษา ที่สังฆมณฑลราชบุรี ทำข้อตกลงให้กลุ่มโรงเรียนในเครือสารสาสน์มาช่วยบริหารจัดการศึกษา อันประกอบด้วย (1) โรงเรียนวังตาลวิทยา (2) โรงเรียนวรมงคล และ (3) โรงเรียนสารสาสน์วิเทศคลองหลวง

- คำว่า “บุคลากรในสถานศึกษา” หมายถึง กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - (1) ผู้รับใบอนุญาต คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการ รองและผู้ช่วยผู้อำนวยการ
 - (2) บุคลากรที่รับค่าจ้างทุกคนในสถานศึกษา ได้แก่ ครู ผู้ช่วยสอน พนักงานธุรการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ แม่ครัว แม่บ้าน นักการภารโรง
 - (3) ผู้จัดการกิจกรรมจากภายนอกในบางเวลา รวมถึง ที่ปรึกษา วิทยากรรับเชิญ ผู้เชี่ยวชาญรับเชิญ

- (4) ผู้ฝึกสอน อาสาสมัคร นิสิตนักศึกษาฝึกสอน
- (5) ผู้รับจ้าง รวมถึง ผู้รับเหมางานต่าง ๆ ผู้ที่มาค้าขายในเขตสถานศึกษา
- (6) ผู้ปกครอง ผู้ร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

• “คณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา” ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (1) รอง/ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้รับผิดชอบด้านสวัสดิภาพของนักเรียน เป็นหัวหน้าคณะ
- (2) ครูหัวหน้าแนะแนว เป็นเลขานุการ
- (3) ครูหัวหน้าช่วงชั้นอนุบาล
- (4) ครูหัวหน้าช่วงชั้นประถม
- (5) ครูหัวหน้าช่วงชั้นมัธยม
- (6) ครูจิตอาสา
- (7) ครูพยาบาล
- (8) ผู้แทนผู้ปกครอง
- (9) ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก (ถ้ามี)

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ มีดังนี้

- 1) เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบและให้การสนับสนุนการปกป้องคุ้มครองนักเรียน ส่งเสริมความปลอดภัย กำกับ ดูแล และควบคุมการดำเนินการหากเกิดการล่วงละเมิด
- 2) สำรวจ เฝ้าระวัง และติดตาม เมื่อมีเหตุอันสงสัย หรือมีเหตุในการล่วงละเมิดนักเรียน
- 3) ดูแลอภิบาลนักเรียนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
- 4) จัดประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง จัดทำรายงานสรุปต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา
- 5) จัดระบบการเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดนักเรียน
- 6) รับฟังความเห็นของผู้ปกครอง เพื่อการวางแผนพัฒนาประจำปีเกี่ยวกับแนวทางการปกป้องคุ้มครองนักเรียน เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อเสนอขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต่อไป

• “คณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี” ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากประมุขสังฆมณฑลราชบุรี ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (1) ประธานฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี เป็นหัวหน้าคณะ
- (2) ประธานคณะกรรมการอภิบาลและประกาศข่าวดีในโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี
- (3) บาทหลวง/บุคคลที่ฝ่ายการศึกษาแต่งตั้งและมอบหมาย เป็นเลขานุการ
- (4) ครู/บุคลากรของสถานศึกษาในสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี ที่ผ่านการอบรมงานจิตวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์ จำนวน 2-3 ท่าน
- (5) ตัวแทนผู้ปกครอง หรือชุมชน
- (6) ตัวแทนที่มีความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมาย
- (7) ผู้เชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (อาทิ แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา)

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ มีดังนี้

- 1) ร่วมกำหนดนโยบาย แนวทาง ข้อกำหนด หรือระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองสิทธิของเด็กนักเรียน เช่น การปฏิบัติทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน การปฏิบัติด้านความปลอดภัยของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบุคลากรของสถานศึกษาต่อนักเรียน หรือการปฏิบัติทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษาผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- 2) การสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความหมายของการล่วงละเมิด เหตุแห่งการล่วงละเมิด และร่องรอยการถูกล่วงละเมิดต่อเด็ก ทั้งการละเมิดทางร่างกาย การล่วงละเมิดทางจิตใจ การล่วงละเมิดทางเพศ การปล่อยปละละเลยเด็ก การแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก และการล่วงละเมิดผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- 3) เป็นหน่วยงานสนับสนุนช่วยเหลือคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา เมื่อมีการร้องขอ เช่น การเข้าระงับเหตุที่ทางสถานศึกษาไม่สามารถรับมือเองได้เพียงลำพัง หรือต้องการทีมช่วยเหลือสนับสนุน เป็นหน่วยงานในการช่วยลงพื้นที่ เพื่อเสาะแสวงหาข้อมูลในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจดำเนินการใด ๆ ต่อเหตุการณ์ละเมิด
- 4) ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ช่วยในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาท และเข้าถึงผู้เกี่ยวข้องต่อเหตุละเมิดทั้งฝ่ายถูกกระทำ ฝ่ายผู้กระทำ รวมถึงผู้ปกครองทุกฝ่ายในฐานะนักจิตวิทยา และหรือนักสังคมสงเคราะห์ หรือในรูปแบบทีมสหวิชาชีพเพื่อดำเนินการดังนี้
 - 4.1 การค้นหาความจริง หรือการสืบสวนสอบสวน โดยผู้มีความรู้ความชำนาญ
 - 4.2 กระบวนการคุ้มครองและป้องกัน รวมถึงการระงับเหตุเฉพาะหน้า
 - 4.3 กระบวนการบำบัดฟื้นฟูผู้เสียหายและครอบครัว และงานด้านการแพทย์
 - 4.4 กระบวนการคืนสู่สังคม
 - 4.5 การป้องกันในการลดปัจจัยเสี่ยงภายในครอบครัว
- 5) ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้คำแนะนำในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมก่อนที่เรื่องราวนี้จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหรือเป็นคดีความ
- 6) ประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองผู้เยาว์สังฆมณฑลราชบุรี (Committee for the Safeguarding of Minors) หรือหน่วยงานภายนอกเพื่อขอรับการสนับสนุนคำปรึกษาด้านต่าง ๆ
- 7) ติดตามประเมินผลการดำเนินการใด ๆ และกำกับดูแลการรักษาความลับของข้อมูล รวมทั้งการป้องกันการเผยแพร่ข้อมูลทั้งของเด็ก ครู และผู้ปกครอง

ข้อกำหนดในการปฏิบัติของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียนด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional Code of Conduct)

เพื่อให้สถานศึกษาเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน บนพื้นฐานของการเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การปฏิบัติของบุคลากรต่อนักเรียนจึงต้องเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม บุคลากรของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติต่อนักเรียนฉบับนี้อย่างเคร่งครัด

แนวทางการปฏิบัติทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน

1. ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างมีอาชีว มีจรรยาบรรณและด้วยความเคารพและให้เกียรติ
2. ปฏิบัติต่อนักเรียนด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึง เพศ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
3. ใช้ความรักเมตตาในการปรับพฤติกรรมนักเรียน และไม่ใช้ความรุนแรงทุกประเภท ไม่ว่าด้วยวาจาหรือด้วยการกระทำ โดยเฉพาะในการลงโทษนักเรียน
4. รักษาสถานภาพครูอย่างชัดเจน และไม่ติดต่อสัมพันธ์กับนักเรียนทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น ชมภาพยนตร์ เทียวเตร่ด้วยกัน
5. ชมเชย เสริมแรง และให้กำลังใจ และไม่ใช้วาจาในเชิงเสียดสี ดูหมิ่น ล้อเลียน หมิ่นประมาทนักเรียน
6. เฝ้าระวัง ปกป้องนักเรียนด้วยการรายงานผู้รับผิดชอบโดยเร็ว หากพบเห็นหรือรับรู้การล่วงละเมิดใด ๆ
7. ไม่ดื่มเครื่องดื่มหรืออาหารที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในขณะที่ปฏิบัติงานอยู่ หรืออยู่ในเวลาทำงาน
8. ไม่คุกคาม ทะเลาะวิวาท หรือข่มขู่บุคคลอื่นภายในบริเวณสถานศึกษา
9. ไม่ใช้สถานะบุคลากรเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือก่อให้เกิดความเสียหายทางชื่อเสียงของสถานศึกษา หรือของตนเองอันส่งผลต่อชื่อเสียงของสถานศึกษา
10. ไม่แสดงความอันเป็นเท็จ หรือทำให้ผู้อื่นสำคัญผิดในตำแหน่ง คุณสมบัติ หรือประสบการณ์ของตน

การปฏิบัติด้านความปลอดภัยของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน

1. ศึกษาให้เข้าใจถึงขั้นตอนและข้อตกลงเรื่องความปลอดภัยในสวัสดิภาพของนักเรียน เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ และริเริ่มเสนอแนะในการปรับปรุงอยู่เสมอ
2. ต้องรักษาความลับ และความเป็นส่วนตัวของนักเรียน เว้นแต่จำเป็นต้องเปิดเผยต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีเป็นที่สงสัยว่านักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยในสวัสดิภาพ
3. เฝ้าระวังสอดส่องและช่วยกันสังเกตบุคคลภายนอกที่มีพฤติกรรมน่าสงสัย หากพบบุคคลเช่นว่านั้น จะต้องแจ้งพนักงานรักษาความปลอดภัยให้ตรวจสอบ
4. แจ้งผู้รับผิดชอบโดยเร็ว กรณีบุคลากรผู้ใดมีข้อสงสัยว่านักเรียนไม่มีความปลอดภัยในสวัสดิภาพ หรือได้รับการปฏิบัติที่ผิด ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัย
5. ไม่นัดพบนักเรียนในสถานที่อื่นนอกจากในสถานศึกษา รวมถึงการนัดเรียนพิเศษ โดยมิได้รับอนุมัติอย่างชัดแจ้งจากสถานศึกษาและมีเหตุอันสมควร
6. ไม่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีไว้สำหรับนักเรียนไปในทางที่อาจส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของนักเรียน อาทิ ห้องน้ำสำหรับนักเรียน หรือห้องแต่งตัวสำหรับนักเรียน เป็นต้น

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน

1. ไม่ปฏิบัติสิ่งใดๆ อันไม่เหมาะสมทางเพศต่อนักเรียน แม้ว่าการปฏิบัตินั้นอาจจะผิดกฎหมายหรือไม่ก็ตาม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับอายุ เพศ
2. ไม่อยู่ในที่ลับตาผู้อื่นกับนักเรียนตามลำพัง เว้นแต่ในกรณีจำเป็น เช่น การสอบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ การอยู่ตามลำพังดังกล่าวจะต้องอยู่ในสถานที่ที่สามารถมองเห็นจากภายนอกได้โดยง่าย
3. ไม่ใช้วาจาที่ไม่เหมาะสมในเชิงอนาจาร หรือทำให้นักเรียนรู้สึกอับอาย หรือส่อไปในทางเพศสัมพันธ์
4. ไม่ปฏิบัติต่อนักเรียนโดยมีเจตนาชอนเร้นหรือโดยขัดแจ้ง อันส่อถึงเจตนาที่ไม่สมควรทางเพศ เช่น การประพฤตินในเชิงชู้สาวไม่ว่าจะอยู่ภายในบริเวณสถานศึกษาหรือไม่ก็ตาม
5. ในกรณีที่พบเห็นว่า บุคลากรของสถานศึกษาคนใดมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศ จะต้องแจ้งคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนของสถานศึกษาในพื้นที่

การสัมผัสทางกายภาพที่บุคลากรในสถานศึกษาพึงกระทำต่อนักเรียน (กรณีจำเป็น)

1. จะต้องคิดไตร่ตรองถึงเหตุจำเป็นในการสัมผัสเช่นว่านั้นอย่างมีจรรยาบรรณในฐานะครูกับศิษย์
2. จะต้องมีการอธิบายถึงความจำเป็นดังกล่าวได้
3. จะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูงสุดมิให้เป็นการกระทำอนาจารต่อนักเรียน
4. การสัมผัสดังกล่าวจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็น เช่น กิจกรรมกีฬา ดนตรี และกระทำด้วยความระมัดระวังและอ่อนโยนโดยคำนึงถึงสภาพร่างกายและจิตใจของนักเรียนเป็นสำคัญ

การปฏิบัติผ่านสื่อออนไลน์ของบุคลากรในสถานศึกษาต่อนักเรียน (Social Media & Online Contact)

1. แม้ว่าสถานศึกษาให้การสนับสนุนการใช้สื่อออนไลน์ในฐานะเครื่องมือแห่งการเรียนรู้ แต่การติดต่อสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์ส่วนตัวอาจก่อให้เกิดความสับสนและความไม่เหมาะสมระหว่างนักเรียนและบุคลากรได้ ซึ่งบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาต้องพึงระวัง
2. บุคลากรในสถานศึกษาต้องทำให้แน่ใจว่า นักเรียนจะไม่สามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ส่วนตัวของตนได้ โดยแยกสื่อออนไลน์สำหรับการเรียนการสอนออกจากเรื่องส่วนตัวอย่างชัดเจน
3. ข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามไม่ว่าจะครอบคลุมในทุกกรณีได้ บุคลากรของสถานศึกษาจึงต้องใช้ดุลยพินิจด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพในการกำหนดพฤติกรรมของตนเอง

การล่วงละเมิดเด็ก (Child Abuse)

สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ทำการศึกษา รวบรวม สังเคราะห์นโยบายและแนวทางปฏิบัติในการปกป้องคุ้มครองนักเรียนจากสถาบันการศึกษาคาทอลิกนานาชาติชั้นนำในประเทศไทย อาทิ Harrow, NIST, ISB International School, Lasallian East Asia และ Xavier Jesuit School รวมถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 จนได้ประเด็นสาระสำคัญและแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน

บุคลากรของสถานศึกษามีหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองนักเรียนทุกคน และปฏิบัติตนให้รับผิดชอบต่อนักเรียนที่อาจมีความเสี่ยงที่จะเผชิญปัญหาการถูกล่วงละเมิด บุคลากรของสถานศึกษาทุกท่านต้องแจ้งต่อคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษาเพื่อให้ทราบ และคณะกรรมการฯ ดังกล่าว จะดำเนินการจัดการปกป้องนักเรียน รวมถึงดำเนินคดีตามกฎหมาย บุคลากรของสถานศึกษาจึงต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดีถึงประเภทและความหมายของการล่วงละเมิด และร่องรอยของการถูกล่วงละเมิด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ปกป้อง และคุ้มครองนักเรียนได้อย่างเต็มความสามารถและทันทั่วถึง

ประเภทและความหมายของการล่วงละเมิดเด็ก

การล่วงละเมิดแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท แต่ละประเภทมีความหมายเชิงพฤติกรรม และร่องรอยของการถูกล่วงละเมิด ดังต่อไปนี้

(1) การล่วงละเมิดทางร่างกาย หมายถึง การทำให้เกิดอันตราย หรือเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อร่างกายหรืออาจถึงแก่ชีวิตของเด็ก จากการกระทำหรือละเลยที่จะกระทำทั้งที่อยู่ในวิสัยที่พึงกระทำได้ อาจเกิดขึ้นครั้งเดียวหรือเกิดขึ้นซ้ำ ๆ โดยการกระทำดังกล่าวอาจเกิดจากการใช้ความรุนแรงหรือการพยายามให้เกิดความเจ็บปวด บาดเจ็บ หรือเป็นอันตรายต่าง ๆ หรือโดยบุคคลที่กระทำอยู่ในสถานะที่มีกำลังเหนือกว่า หรือมีอำนาจเหนือกว่าด้วยเหตุปัจจัยใด ๆ ก็ตาม การกระทำดังกล่าว เช่น

- การเกิดบาดแผลที่เป็นผลมาจากกระทำทำให้เจ็บ ด้วยการตี ตบ ตะ แหยง ข่วน ดึงผม กระแทบ และการใช้ของแข็ง หรือของมีคมทำร้าย
- การสอนและลงโทษด้วยความรุนแรงทุกประเภท
- การประพฤติใด ๆ ที่อาจทำให้เด็กเกิดแผล รอยไหม้ รอยต่าง ๆ ตามร่างกาย หรืออาจถึงแก่ชีวิต
- การก่อให้เกิดความเสี่ยงภัยทางด้านร่างกาย
- การบังคับใช้แรงงานหนักเกินกำลัง รวมทั้งการให้นักเรียนดื่มของมึนเมา สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติด
- ร่องรอยของการถูกล่วงละเมิดทางร่างกาย
 - แผลฟกช้ำและรอยเนื้องาวยาวบนส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ไม่สามารถอธิบายได้
 - การบาดเจ็บที่แสดงถึงรูปร่างของสิ่งที่ใช้ เช่น สายไฟ เข็มขัด หัวเข็มขัด ไม้เทนนิส มือ
 - รอยไหม้ที่อธิบายไม่ได้ โดยเฉพาะที่ฝ่าเท้า ฝ่ามือ แผ่นหลังหรือบนท้าย
 - รอยไหม้ที่มีรูปร่างจากการใช้หัวเตาไฟฟ้า เตาไรต์หรือบุหรี่ ความร้อนจากการถูกจับกดในน้ำร้อน
 - รอยเชือกตามแขน ขา คอหรือลำตัว การบาดเจ็บที่ขัดกับข้อมูลที่ได้จากบาดแผล
 - เด็กไม่แสดงอารมณ์เมื่อเจ็บปวด เด็กหวาดระแวงเมื่ออยู่ใกล้กับใครบางคนมาก ๆ
 - เด็กที่ใส่เสื้อผ้าที่ปกปิดร่างกายอย่างมิดชิดตลอดเวลา
 - เด็กแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงเกินกว่าสถานการณ์ อาจก้าวร้าว เชื่องซึม หรือเซื่องซึม

(2) **การล่วงละเมิดทางจิตใจ** หมายถึง การตอบสนองต่ออารมณ์ของเด็กอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งส่งผลทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงและต่อเนื่องต่อการพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก นอกจากนี้ ยังมีการกระทำบางอย่างที่ก่อให้เกิดอันตราย หรือมีโอกาสร้ายแรงที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ หรือพัฒนาการของเด็กทางด้านร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ศีลธรรม และสังคม เช่น

- การด่าว่าด้วยคำหยาบคาย การดูถูก ถากถาง เยาะเย้ยด้วยวาจา และสาวยตา
- การขู่ การทำให้กลัวหรือให้อาย การแสดงความรังเกียจ เหยียดเหยียด และสร้างความโดดเดี่ยวไม่ให้อีกคนอื่นคบหรือยอมรับ ปลอบโยนให้ถูกรังเกียจ การกักขัง หน่วงเหนี่ยว
- การทำให้เด็กรู้สึกไร้ค่าหรือไม่มีใครรัก ไม่ดีพอ หรือจะมีค่าต่อเมื่อเด็กทำตามความต้องการของคนอื่น
- การสั่งให้เด็กเงยบ หรือหัวเราะเยาะสิ่งที่เด็กพูดหรือลักษณะที่เด็กสื่อสาร โดยการไม่ให้เด็กมีโอกาสแสดงความคิดเห็น
- การตั้งความคาดหวังที่ไม่สมกับวัยหรือพัฒนาการของเด็ก เช่น การปฏิบัติต่อกันเกินความสามารถทางพัฒนาการของเด็ก ตลอดจนการปกป้องเด็กมากเกินไป และการจำกัดความอยากรู้อยากเห็น และการเรียนรู้หรือขีดขวางเด็กไม่ให้มีส่วนร่วมในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามปกติ
- การทารุณจิตใจในบางระดับที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่โหดร้ายต่อเด็กในทุกประเภท แม้ว่าเกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียวก็ตาม
- **ร่องรอยของการถูกล่วงละเมิดทางจิตใจ**
 - การทารุณทางจิตใจจนเป็นเหตุให้เด็กมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป
 - เด็กไม่ใส่ใจสิ่งที่ทำหรือสิ่งที่เกิดขึ้นต่อพวกเขา ที่เรียกว่าพฤติกรรมตามสิ่งเร้าในด้านลบ
 - เด็กพยายามทำให้คนอื่นเกลียด ซึ่งเรียกว่าพฤติกรรมการแยกตัวโดดเดี่ยว
 - เด็กที่จะถูกทารุณทางจิตใจอาจสร้างพฤติกรรมในการรับความเสี่ยง เช่น การลักขโมย การกลั่นแกล้ง และการหนีออกจากบ้าน
 - การทำร้ายตัวเองหรือความผิดปกติด้านการกิน
 - การขาดทักษะทางการเข้าสังคม
 - การตีตัวออกห่างจากพ่อแม่หรือเพื่อน

(3) **การล่วงละเมิดทางเพศ** หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องกับเด็กหรือปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมทางเพศ ซึ่งเด็กไม่สามารถเข้าใจได้เต็มที่ หรือไม่สามารถให้ความยินยอม หรือเด็กอยู่ในฐานะที่ยังไม่พร้อมทางด้านพัฒนาการที่จะให้คำยินยอมได้ หรือเป็นกิจกรรมที่ขัดต่อกฎหมายหรือความเชื่อในสังคม การทารุณกรรมทางเพศ ซึ่งผู้กระทำมีอายุมากกว่าหรืออยู่ในสถานะมีความรับผิดชอบมีอำนาจเหนือเด็ก หรือได้รับความไว้วางใจจากเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะจากผู้ชายที่เป็นผู้ใหญ่เท่านั้น ผู้หญิงก็กระทำทารุณกรรมทางเพศได้ และเด็กก็สามารถกระทำต่อเด็กคนอื่นได้เช่นเดียวกัน การกระทำดังกล่าว เช่น

- การกระทำอนาจาร ใช้คำพูดทะลึ่ง การใช้สาวยตา คำพูดและท่าทีสื่อเจตนาล่วงเกินทางเพศ การกอดจูบลูบคลำ การอวดอวัยวะเพศ การเผยแพร่สื่อลามก การแต่งตัวเนื้อตัว เสียดสีร่างกาย ไปจนกระทั่งข่มขืน
- การสัมผัสร่างกาย รวมถึงการล่วงละเมิด เช่น ข่มขืนกระทำชำเราหรือการใช้ปากกับอวัยวะเพศ หรือการกระทำโดยไม่สอดใส่อวัยวะเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง การจูบ การลูบและสัมผัสนอกเสื้อผ้า

- นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงการทำโดยไม่มีการสัมผัส เช่น ให้เด็กดูหรือร่วมในการทำภาพเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ดุจกิจกรรมทางเพศ ส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมทางด้านเพศในลักษณะที่ไม่เหมาะสมหรือแต่งตัวให้เด็กเพื่อเตรียมกระทำทารุณ
- ร่องรอยของการถูกละเมิดทางเพศ
 - การรับรู้เรื่องเพศ พฤติกรรมหรือการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับช่วงวัย
 - รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ผิดปกติ
 - หลักฐานการบาดเจ็บทางร่างกายหรือการมีเลือดออกบริเวณปากอวัยวะเพศหรือทวารหนัก
 - การเดินหรือนั่งลำบาก
 - การไม่ยอมเปลี่ยนชุดพละ การหวาดกลัวห้องน้ำ
 - เด็กหนีออกจากบ้านและไม่มีมูลเหตุที่เจาะจง
 - การไม่ชอบอยู่กับคนอื่นตามลำพัง
 - การตั้งครรภ์ โดยเฉพาะในช่วงอายุน้อย

(4) การปล่อยปละละเลย หมายถึง การบกพร่องในการจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการของเด็กในทุกๆ ด้านตั้งแต่สุขภาพ การศึกษา พัฒนาการทางอารมณ์ โภชนาการ ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ในบริบทที่ครอบครัว หรือผู้ดูแลมีความสามารถที่จะจัดหาได้ตามสมควร จนอาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของเด็ก หรืออาจเกิดอันตรายต่อพัฒนาการทางร่างกาย หรือจิตใจ ศีลธรรมหรือทางสังคม รวมถึงความบกพร่องในการดูแลและปกป้องจากภัยอันตรายต่างๆ อย่างเหมาะสม พฤติกรรมหรือการกระทำที่แสดงให้เห็นว่า เด็กถูกละเลย เช่น

- พ่อแม่หรือคนดูแลไม่จัดหาอาหาร เสื้อผ้าและที่พักที่เหมาะสมให้ รวมถึงการไล่ออกจากบ้าน ไม่ได้ปกป้องเด็กจากภัยหรืออันตรายทางร่างกายและจิตใจ ไม่ได้ให้การดูแลที่เหมาะสม รวมถึงการใช้คนดูแลที่ขาดคุณสมบัติหรือทักษะ หรือการไม่จัดให้มีการดูแลหรือรักษาทางการแพทย์ที่เหมาะสม
- การไม่สนองตอบต่อความต้องการทางร่างกายหรือจิตใจขั้นพื้นฐานของเด็ก
- การขาดดุลภาวะในการเป็นผู้ปกครอง เช่น การทิ้งเด็กไว้ที่บ้านโดยไม่มีการดูแลเป็นระยะเวลายาวนาน
- ร่องรอยของการถูกละเลย
 - เด็กไม่ได้อาบน้ำ หรือหิว
 - เด็กไม่ยอมกลับบ้าน
 - พ่อแม่ไม่ใส่ใจผลการเรียนของเด็ก
 - พ่อแม่ไม่ตอบรับการติดต่อจากสถานศึกษาหลายครั้ง
 - พ่อแม่หรือผู้ปกครองตามกฎหมายไม่อยู่เป็นประจำ
 - ไม่สามารถติดต่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

การล่วงละเมิดระหว่างนักเรียนด้วยกัน

หากบุคลากรในสถานศึกษาพบเห็น หรือทราบถึงการล่วงละเมิดระหว่างนักเรียนด้วยกัน บุคลากรท่านนั้น มีหน้าที่แจ้งคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา เพื่อดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลเพื่อไม่ให้กระทบต่อความเป็นส่วนตัวของนักเรียน และ

ในกรณีที่เห็นว่านักเรียนกำลังประพฤติผิดต่อนักเรียนอีกคน บุคลากรคนนั้นมีหน้าที่ยุติการกระทำดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง ด้วยความเคารพทั้งสองฝ่าย ในกรณีที่นักเรียนได้รับบาดเจ็บ ให้พานักเรียนไปส่งโรงพยาบาล หากไม่ควรเคลื่อนย้ายตัวนักเรียน ให้แจ้งโรงพยาบาลในทันที

ถือเป็นหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษา สังเกต ฝ้าระวัง และป้องกันไม่ให้เกิดการล่อลวงละเมิดนักเรียน ทั้งในและนอกสถานศึกษา เมื่อพบเหตุสงสัยว่ามีการล่อลวงละเมิด หรือพบร่องรอยการถูกล่อลวงละเมิด ต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีทั่วไปที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่นักเรียนในทันที บุคลากรของสถานศึกษาผู้พบเห็นกรณีนี้ ควรสังเกตพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการล่อลวงละเมิดเด็ก หากแน่ใจว่ายังไม่เกิดเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กนักเรียนในขณะนั้น บุคลากรท่านนั้นต้องแจ้งเหตุการณ์นั้นพร้อมรายละเอียดต่อคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการในทันที

(2) กรณีร้ายแรงที่อาจเกิดอันตรายกับนักเรียน รวมถึงการทำร้ายตัวเอง บุคลากรของสถานศึกษาผู้พบเห็นกรณีนี้ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ให้ความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ใกล้ที่สุดโดยเร็ว เพื่อป้องกันอันตรายเบื้องต้น
2. ถ้าจำเป็น ให้เข้าไปพูดคุยกับนักเรียนแสดงความเห็นอกเห็นใจ รับฟังอย่างตั้งใจ และไม่ตัดสิน
3. ชักชวนและนำนักเรียนไปส่งต่อให้แก่โรงพยาบาล หรือผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาของสถานศึกษา
4. รายงานเหตุการณ์ต่อคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษาในทันที

ขั้นตอนในการแจ้งเหตุสงสัยและดำเนินการเมื่อมีการล่อลวงละเมิดต่อนักเรียน

ขั้นตอนที่ 1 : การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บุคลากรของสถานศึกษาคนที่พบเห็นจะต้องแจ้งและขอคำปรึกษาจากครูแนะแนวอย่างรวดเร็วที่สุด หากครูแนะแนวไม่อยู่ให้แจ้งต่อครูหัวหน้าช่วงชั้น หรือหากผู้สงสัยว่าเป็นผู้ล่อลวงละเมิดเป็นบุคลากรของสถานศึกษาให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาที่มีระดับสูงขึ้นอย่างน้อย 1 ชั้น หากเป็นผู้อำนวยการให้รายงานต่อผู้รับใบอนุญาต หรือหากเป็นผู้รับใบอนุญาตให้รายงานต่อฝ่ายอบรมศึกษาของสังฆมณฑลฯ

2. ครูแนะแนวหรือครูที่ได้รับมอบหมายจะต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องรายงาน และในกรณีที่จะต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม จะต้องแจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้แก่ครูหัวหน้าระดับชั้นพร้อมกันด้วย ในกรณีที่นักเรียนกำลังตกอยู่ในภยันตราย ครูแนะแนวพิจารณาว่า นักเรียนจะควรอยู่ในการดูแลของสถานศึกษาหรือไม่ หรือจำเป็นต้องได้รับการดูแลหรือสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด (พม.) โรงพยาบาล หรือควรได้รับคำปรึกษาแนะนำจากนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เป็นต้น

3. ครูแนะแนวจะต้องดำเนินการแจ้งเรื่องดังกล่าวถึงคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษาทราบ เพื่อดำเนินการและรายงานต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาต่อไป

4. ในการรวบรวมพยานหลักฐานโดยคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) สัมภาษณ์บุคลากรของสถานศึกษาตามที่เห็นสมควร รวบรวมและบันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง
- (2) ปรึกษากับบุคลากรของสถานศึกษา เพื่อสืบสวนถึงเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนที่เคยมีใน

สถานศึกษา

(3) พุดคุยกันระหว่างครูประจำชั้นและนักเรียน เพื่อสืบหาข้อมูลเพิ่มเติม ขึ้นอยู่กับอายุของนักเรียน และเหตุการณ์ อาจรวมถึงการวาดแผนภาพและมีการสร้างเรื่องสมมุติเข้ามาประกอบเพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(4) สังเกตพฤติกรรมเมื่อนักเรียนอยู่ในห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 : การพิจารณาและตัดสินใจในการดำเนินการ

1. แจ้งเหตุการณ์ที่เป็นห่วงกังวล หรือกับผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกัน
2. ประเมินความสามารถของบุคลากรสถานศึกษาในการจัดการกับสถานการณ์นั้น กรณีร้ายแรงหรือเกินกว่าความสามารถของบุคลากรในการดูแลช่วยเหลือ ให้เสนอต่อผู้ปกครองเพื่อเข้ารับการสนับสนุนจากคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี
3. ปรึกษากับที่ปรึกษาของสถานศึกษา หรือทนายความ ก่อนที่จะมีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดี ในกรณีที่น่าจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
4. ประสานกับหน่วยงานภายนอก เช่น สภาทนายความประจำจังหวัด ในกรณีที่ต้องการคนกลางในการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท หรือการขอรับคำปรึกษาในบางกรณีที่ต้องการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ โดยประสานงานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด
5. ทำรายงานแจ้งกับคณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนฝ่ายอบรมศึกษาสังฆมณฑลราชบุรี
6. ระดับความรุนแรงของเหตุการณ์และแนวทางในการดำเนินการ จะอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสถานศึกษา หรือควรเป็นเรื่องของหน่วยงานภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องช่วยเหลือด้วยหรือไม่นั้น แล้วแต่กรณีและความจำเป็น ทั้งนี้ คณะกรรมการปกป้องคุ้มครองนักเรียนระดับสถานศึกษา สามารถพิจารณาเปลี่ยนแปลงการดำเนินการให้เหมาะสมในแต่ละกรณีได้ โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพของนักเรียนเป็นลำดับแรก

ขั้นตอนที่ 3 : การสนับสนุนและช่วยเหลือต่อเนื่อง

1. จัดให้มีแผนการและความช่วยเหลือแก่ครูประจำชั้น กำหนดบทบาทหน้าที่และเวลาร่วมกับผู้ปกครอง
2. ติดต่อกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเสนอแนะอย่างเหมาะสม
3. ให้ครูในสายชั้นของนักเรียน และครูประจำชั้นช่วยเหลือนักเรียนตามแผนภายในกำหนดเวลา
4. ติดต่อกับนักบำบัดหรือจิตแพทย์ และขอคำปรึกษาในการช่วยเหลือนักเรียน

กระบวนการและขั้นตอนจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่านักเรียนจะได้รับการเยียวยาและปรับพฤติกรรมจนเข้าสู่สภาวะปกติ

ข้อห้าม คือ ห้ามมิให้บุคลากรของสถานศึกษาโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อสารมวลชน หรือสื่อสารสนเทศใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หรือเพื่อแสวงประโยชน์การฝ่าฝืนอาจถูกดำเนินการตามกฎหมาย

ภาคผนวก

กฎหมายที่บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองผู้หญิง ผู้เยาว์ เด็ก และผู้เสียหายจากการล่วงละเมิดทางเพศ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562

ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ มีดังนี้

1. ข่มขืน กระทำชำเรา

มาตรา 3 (18) การกระทำชำเรา หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 80,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 140,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง หรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 300,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 เป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่การลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 13 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 140,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 หรือวรรค 2 ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 หรือวรรค 2 ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามบทบัญญัติไว้ในวรรค 1 ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี กระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่า 13 ปีแต่ยังไม่เกิน 15 ปีโดยเด็กนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำ หรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแทนการลงโทษก็ได้

ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและเด็กผู้ถูกระทำความผิด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็ก ผู้ถูกระทำความผิด หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกระทำความผิดด้วย

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำความผิด หรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแล้ว ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าการคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าวไม่สำเร็จ ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงเหตุตามวรรค 5 ด้วย

มาตรา 277 ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 277 วรรค 1 หรือวรรค 2 เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำความผิด

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 300,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตร ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรค 3 หรือมาตรา 277 วรรค 4 เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำความผิด

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

2. อนุญาโตตุลาการ

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุเกิน 15 ปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมีใช่อวัยวะเพศล่อลวงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 80,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 2 ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกระทำความผิดเข้าใจว่าผู้กระทำความผิดมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 140,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 2 ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหนี้ยหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 300,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 เป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกิน 13 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 หรือวรรค 2 ผู้กระทำความผิดได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000 บาท ถึง 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 1 หรือวรรค 3 เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่น ซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่งล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็กนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท ถึง 400,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 4 เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 13 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 140,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 4 หรือวรรค 5 ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรค 4 หรือวรรค 5 ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 100,000 บาท ถึง 400,000 บาท
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 280/1 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 หรือมาตรา 279 ได้บันทึกภาพหรือเสียงการกระทำหรือการกระทำอนาจารนั้นไว้ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรค 1 เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารที่บันทึกไว้ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง

3. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 281 ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(1) มาตรา 276 วรรค 1 และมาตรา 278 วรรค 2 ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(2) มาตรา 278 วรรค 1 ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำความผิดแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 และมาตรา 285/2

มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปีถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 20,000 บาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปีถึง 15 ปี และปรับตั้งแต่ 6,000 บาทถึง 30,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 10,000 บาทถึง 40,000 บาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหาต่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 5 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 10,000 บาทถึง 40,000 บาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกิน 15 ปีแต่ยังไม่เกิน 18 ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 14,000 บาทถึง 40,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 บาทถึง 40,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 283 ทวิ ผู้ใดพาบุคคลอายุเกิน 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปีหรือปรับไม่เกิน 14,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรก หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรก และวรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกิน 15 ปี เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 284 ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปีถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 20,000 บาท

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตริ มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือมาตรา 283 เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา ญาติสืบสายโลหิต ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล หรือผู้อยู่ใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา 285/2 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตริ มาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนเจ็บป่วย คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา 286 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 20 ปี และปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(1) ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครองการค้าประเวณีของผู้อื่น

- (2) รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณีของผู้อื่นหรือจากผู้ซึ่งค้าประเวณี
- (3) บังคับ ชูเชื้อ หลอกลวง หรือใช้อำนาจครอบงำผู้อื่น หรือรับผู้อื่นเข้าทำงานเพื่อการค้าประเวณี
- (4) จัดให้มีการค้าประเวณีระหว่างผู้ซึ่งค้าประเวณีกับผู้ให้บริการ
- (5) ปกปิดหรืออำพรางแหล่งที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการค้าประเวณี
- (6) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาชญา และไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน

(7) ขัดขวางการดำเนินการของหน่วยงานที่ดูแลในการป้องกัน ควบคุม ช่วยเหลือ หรือให้การศึกษาแก่ผู้ซึ่งค้าประเวณี ผู้ซึ่งจะเข้าร่วมในการค้าประเวณี หรือผู้ซึ่งอาจได้รับอันตรายจากการค้าประเวณี

ความในวรรค (2) และ (6) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดซึ่งพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา 366/1 ผู้ใดกระทำให้เสื่อมความใคร่ของตน โดยการใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของศพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ตัวอย่าง)

คำสัญญาของบุคลากรโรงเรียนในการปฏิบัติต่อนักเรียน

ก่อนที่ข้าพเจ้า จะเข้าทำหน้าที่ให้แก่โรงเรียน ข้าพเจ้าขอให้คำสัญญาว่า ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานที่โรงเรียน ข้าพเจ้าจะประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการปกป้องและคุ้มครองนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้าได้อ่านและตกลงที่จะปฏิบัติตามนโยบายในการปกป้องคุ้มครองนักเรียนของโรงเรียน และจะให้ความร่วมมือในทุกกระบวนการและขั้นตอนของนโยบายการปกป้องคุ้มครองเด็กของโรงเรียน
2. ข้าพเจ้ารับรองว่า ข้าพเจ้าไม่เคยถูกไล่ออก และไม่เคยกระทำหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำการล่วงละเมิด โดยเฉพาะการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็ก
3. ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่า การเคารพในเกียรติของเด็กและสิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าพเจ้าในฐานะผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในฐานะครู ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง อาสาสมัคร ครูผู้ฝึกสอน ผู้บรรยายพิเศษ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจการของโรงเรียน
4. ข้าพเจ้าตกลงที่จะรับผิดชอบในการให้การสนับสนุนด้านสุขภาพ สวัสดิภาพและให้เกียรตินักเรียนทุกคน เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนได้รับการปกป้องและคุ้มครองที่เหมาะสมตามช่วงวัยของนักเรียน รวมทั้งจะเป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดี
5. ข้าพเจ้าจะสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนบนพื้นฐานของการเคารพและให้เกียรติอย่างถูกต้องและเหมาะสม และจะไม่ยินยอมให้มีการเกิดความเสี่ยงหรือมีภัยอันตรายอันจะทำลายความมั่นใจของนักเรียนหรือทำให้นักเรียนได้รับความกดดันอันนำไปสู่การล่วงละเมิดนักเรียน
6. ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อความผิดที่กระทำผิด หรือความผิดพลาดใดของข้าพเจ้า หากมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องต่อนักเรียนของข้าพเจ้านั้นกระทบถึงสิทธิหรือก่อให้เกิดการล่วงละเมิดต่อนักเรียน

ข้าพเจ้าจึงได้ลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ลายมือชื่อ

(.....)

วันที่

เอกสารอ้างอิง

Child Protection and Safeguarding Policy, 2017, Harrow International School Bangkok.

Child Protection Policy, Xavier Jesuit School.

Child Safeguarding Policies Handbook, 2018, NIST International School.

Guidelines for Appropriate Behavior with Minors (Revised), 2017, Lasallian East Asia District.

Student Safeguard Policy, 2015, ISB International School Bangkok.

The Identity of Catholic Education, 1977, The Sacred Congregation for Catholic Education, the Catholic School.

กฎเกณฑ์การอภิบาลของสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย เพื่อการปฏิบัติในกรณีที่เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์และบุคคลเปราะบาง ภายในพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย (A PROTOCOL of The Catholic Bishops' Conference of THAILAND [CBCT] for Addressing Sexual Abuse of Minors and Vulnerable Persons in the Church in THAILAND) , พฤษภาคม ค.ศ. 2019, คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อบาทหลวง (CBCT : Episcopal Commission for Priests)

มาตรการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนเอกชนในระบบ (Formal School Security Measures), พ.ศ. 2563, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (Office of the Private Education Commission).

นโยบายและคู่มือปฏิบัติของโรงเรียนในการปกป้องคุ้มครองนักเรียน (Policy and Handbook of the Schools for Child Protection and Safeguarding), กุมภาพันธ์ 2019, สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย (Catholic Education Council of Thailand).

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.

พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562

อัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก, มีนาคม 1977, สมณกระทรวงศึกษาคาทอลิก โรงเรียนคาทอลิก.

แถลงการณ์นโยบายมาตรฐานในการปกป้องคุ้มครองเด็ก/ผู้เยาว์, ตุลาคม 2016, สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย.

แนวทางการอภิบาล กรณีการล่วงละเมิดทางเพศ, กุมภาพันธ์ 2016, สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย.